

Cím nélkül

Kréher Péter költőnek

Arra mifelénk,
már nem esemény egy könyv.
Sosem volt az, még a rómaiak
idejében sem.
Arra mifelénk
esemény volt,
ha a gyerekek szánkóztak
a főút mentén.
Arra mifelénk
esemény volt,
ha megérett a szőlő.
Mégis naponta kicseréllek
a szeretetet gyűlöletre,
az angyalok zenéjét
lejáratással, hamis szavakkal,
mindenhova és sehova tartozással.
Arra mifelénk már nincsen íze
anyám tejének, apám búzaszemének.
Arra mifelénk, nem lesznek holnapok.

Az anyaföldön

Túlcsordultunk
önmagunkon,
most fekszünk
az anyaföldön,
lent vagyunk,
az ég elérhetetlen.

Szolgalat

*„Én úgy akartam élni,
mint, aki szolgál az embernek.
De nem engedték, hogy
szolgáljak nekik: mindig
szolgaságot követeltek,
ami nem ugyanaz.
Szolgálni tudok, szolgál
lenni nem tudok.
Ezért félreálltam
útjukból, megbuktam.”*

Márai Sándor: Ég és föld

Olyan végtelenül távoli
és elvont minden, mintha
senkihez és semmihez közöd
nem volna, mintha átutazó,
idegen Mars-lakó volnál.
Mindenki külön autóval jön,
de a benzint mások fizetik,
talán a megrendelőit, s ők
mondják meg, hogy merre
kell menni, olcsó eleganciával,
átmeneti kényelemmel.

Csak azt tudom, hogy
nincsen visszatérés, s
hogy egyszer halálot előt
haza kell térni azokhoz,
akik nem idegenek.

Én is úgy akartam élni,
mint aki szolgál az embernek,
saját hajlandóságom szerint,
megerőltettem magam,
kerestem a szolgálatot,
azt az isteni szikrát és
és megbuktam.